Шумом грається бір, шумом ломиться ліс,
Шум колише дерева на горах,
В дебрах стогне ріка, розревілась, як біс,
Котить звали каміння на зворах.
По верхах хмари йдуть, десь далеко ревуть
Дикі стада за гомоном бурі,
На шпилі лісові вже проміння падуть
І золотяться мраки понурі.
Пролетів ураган і вертає спокій,
А ізламаний дуб над рікою,
Переможений, стогне у хвилі мутній:
"Все стоїть, а я впав у тім бою!"